

2:o) att, der helgonskyld eller ersättning derför med visst bestämdt belopp enligt faststæld lönereglering inginge i presterskapets aflöning, godtgörelse skulle presterskapet beredas af presterskapets löneregleringsfond, men i annat fall vid löneregleringsbestämmelserna förblifva; samt

3:o) att, beträffande den i öfrigt utgående helgonskyld, det skulle åligga församlingarna att hålla nuvarande tjensteinnehafvare skadeslösa för den minskning i aflöningsförmåner, som uppstode genom helgonskyldens upphörande.

Riksdagen, som icke haft något att invända emot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, har bifallit hvad Eders Kongl. Maj:t i omförmälda hänseende föreslagit.

Stockholm den 13 maj 1898.

Med undersätlig vördnad.

881 0-11

N:o 124.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1898.
— — — — Andra Kammaren — 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upphörande af den i Göteborgs och Bohus län utgående landskyld.

(Statsutskottets utlåtande n:o 85.)

Till Konungen.

Under återopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för den 31 december 1897 har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag aflåten proposition föreslagit Riksdagen att för sin del besluta:

att, der landskyld till kyrka eller presterskap enligt jordeboken utginge af hemman eller lägenhet inom Göteborgs och Bohus län, egaren eller innehafvaren finge friköpa sig från skyldigheten att utgöra denna landskyld mot erläggande af ett penningebelopp, som i årlig ränta efter fyra procent afkastade en summa lika med landskylden, hvarvid, der densamma utginge in natura eller efter markegångspris, till grund för löseskillingen borde läggas mediet af de tio senast förflutna årens markegångspris, enligt Litt. A i länets markegångstaxa;

att beträffande prestelandskylden vederbörande ej måtte begagna sig af denna rättighet under nuvarande landskyldstagarnes tjänstetid, för så vidt dessa ej dertill lemnade sitt samtycke;

att löseskillingen för prestelandskylden skulle förvaltas efter samma grund, som för kyrkokassas medel vore vedertagen, med rätt för vederbörande indelningshafvare att uppbära derå belöpande ränta;

att, sedan inlösen skett, anmälan derom skulle göras hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för vederbörlig anteckning i jordeboken;

att, der presterskapet enligt jordeboken egde uppbära landskyld af de detsamma till boställen anslagna egendomar med derunder brukade jordar, denna landskyld skulle utan vidare ur jordeboken uteslutas;

att beträffande presterskapets landskyld af de detsamma på lön anslagna mensalhemman och af prestenkesäten inom länet Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande och domkapitlet skulle tillse, att vid blifvande ny utarren-dering, der så ej redan skett, berörda landskyld upphörde att utgå; samt

att frågan om utgörande af landskyld till Kongl. och Hvitfeldtska stipendii-inrättningen af vissa hemman samt om denna landskylds upphörande måtte få bero på Eders Kongl. Maj:ts pröfning och afgörande.

Mot föreliggande utredning och förslag, som närmast föranledts af Riksdagens i skrifvelse den 6 maj 1891 derom gjorda anhållan, har Riksdagen icke haft något att erinra, hvadan Riksdagen bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning.

Stockholm den 13 maj 1898.

Med undersätlig vördnad.